

"UKRAINIAN LABOR NEWS"
 Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Pritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.
 M. Popovich, Secretary.

Subscription per year \$4.00
 Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"
 газета для робочого людю — виходить три рази на тиждень:
 у вівторок, четвер і суботу.
 Видає Робітничо-Фармерське Видавнє Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на ро- бі вулиці Пчірчард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00
 Адреса:
 UKRAINIAN LABOR NEWS
 Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

ЕМІГРАНТАМ ТРЕБА КАЗАТИ ПРАВДУ

Іміграційне питання не склосить з уст канадійських політиків, урядовців залізничних і корабельних компаній та зі сторінок преси. Зацікавлені в більшому припливі імігрантів політичні й бізнесові спекулянти так вже втеплили цю справу, що тільки в збільшенні іміграції добачують рятують з теперішнього тяжкого господарського положення Канади.

До нудоти перемелюється безмісестові фрази про всякі благади, що їх має дати Канаді приплив імігрантів. Будуть, мовляв, прибувати сюди імігранти, поселюватимуться на фармах, закуповуватимуть машини, знаряддя, товари, збільшаться домашній ринок збуту, оживе "бізнес" та індустрія і закипить життя живимим темпом. Імігранти оброблятимуть землю, збільшать продукцію збіжжя, зросте багатство країни. Настане добробут і буде всім гарно й весело жити. Отже, по більше сюди імігрантів, їх конче потрібно. Для них тут багато місця, величезні простори землі пустують і ждуть на них. Іміграція збільшить населення і зробить Канаду одною з найбільших й найбагатших країн в світі.

Все це звучить дуже гарно і потішаючо, — кажуть прихильникам такої іміграційної політики фермери й робітники, а навіть і деякі розважніші люди з буржуазних кілків — але чому не скажете ви, як зможуть ті імігранти, здебільша без гроша, без засобів, втриматися на фармах, на яких не можуть втриматися тисячі фермерів, що вже тут є, за якими не треба гадати десь по Європі? А скажіть же про правді, чи дійсно воно так є, що прибуваючі сюди імігранти йдуть на фарми, стають фермерами, або хоч фермерськими робітниками? Який процент прибуваючих імігрантів береться до фермерування?

Відповідають на ці питання ніхто з тих, що кричать за більшою іміграцією, не береться, бо це за трудне завдання. По правді, вони говорять про одне, а мають на думці зовсім друге. Вони самі не вірять в те, що балакають. Вони зацікавлені в добробуті фермерського та робітничого населення країни а просто в двох речах: в прибуткові, що його дає перевіз імігрантів кораблями й залізницями, а також в доставі тутешнім підприємцям дешевого робітника.

Монтреальський ліберальний посол, адвокат Джейкоб, говорив на днях в парламенті, що Канада може зовсім левно і повина абсорбувати кожного року близько пів мільйона імігрантів. Тільки ні він самий, ні хтось з його правителів й однодумців не потрудився дати статистику, що виявила-б кілько імігрантів, що прибули до Канади хоч-би за останні два роки, пішло на фарми, кілька працює по фабриках, залізних дорогах, кілька опинилося між безробітними, а кілька їх на власне домагання депортовано назад до Європи. А це цікаво було-б знати, бо воно виявило-б, наскільки виправдана іміграційна політика теперішнього доміняльного правителівства і наскільки в цьому правді, що приплив імігрантів під теперішню пору і при таких економічних умовах, в яких Канада зараз знаходиться, допомагає будуванию тут добробуту.

Всі факти, подтвержені цифрами, в зв'язку з іміграцією, розміщення імігрантів, їхнім положенням і про положення тутешніх фермерів та робітників, про безробіття, правдиві відомості про можливість і неможливість набуття землі і господарювання на фармах, повинні бути дані так населенню цієї країни, як і самим проспективним емігрантам, заки вони вирішать, чи вийхати їм до Канади, чи сидіти дома. Справедливість вимагає цього, щоб емігранти знали правду про те, що вони застануть в цій країні, коли до ній придуть та чого зможуть тут надіятися. Нема що й думати, щоб сказали їм правду агенти корабельних компаній, які зацікавлені тільки тим, щоб дістати пасажирів і на них заробити. Але від правителів належить вимагати, щоб його агенти, яких воно так часто посилає до різних країн (посилає навіть до Галичини), говорили майбутнім емігрантам правду.

Всім, що бажано їхати до Канади, треба так і сказати правду, що в багатій Канаді добре... багатим людям, капіталістам, а працюючим — так робітникам як і фермерам — не багато краще, чим у всякій іншій капіталістичній країні; що найменше 75 процент фермерів стогнуть в довгах, з яких вилізти не годять; що за минулих два-три роки тисячі фермерів покинули фарми після того, як по довготій праці на них не мали в що одягнутися, або забрали їм їх за довги, та повніздили до Злуч. Держав, або до інших міст; що в Канаді десятки тисяч робітників по містах не можуть знайти праці; що по приїзді до Канади кажуть новоприбулим імігрантам "гелп юрселф"; що незначний процент імігрантів поселяється на фармах, а прочі йдуть шукати за працею де попаде і коли дістануть її, то за нижчу платню, чим дотепер за таку працю діставали тутешні робітники; що многи робітники, які приїхали з Великої Британії, на власне домагання, були відслані назад до дому, бо не могли дістати праці і т. д. і т. п.

Ще й про свободу тутешню, яку агенти в Європі розмалюють привабливими красками, треба сказати, що вона така тут в нас, як це подобається тутешнім панам капіталістам: на все тут свобода, що їм не противиться й не шкодить, а вже повна-повнішня свобода для всего, що їм допомагає. Але на все, що їм противиться й шкодить, хоч-би воно й було корисне для більшості населення, тоб-то, розуміється, для фермерства й робітництва, тут свобода така куча, як і в інших буржуазних демократичних країнах. Правда, не вживається ще тут таких методів проти того небажаного капіталістам свободу працюючих, якими послуговуються в Італії, Болгарії, Польщі, Румунії то-що. Тут чомо навіть розпинають, чи належить імігрант до небажаного робітничого організації і якщо дізнаються, що воно так, то без галасу депортовують. Свобідну думку тут можна мати, тільки не висказувати її, бо зараз яка небудь торонтоńska "Сатордей Найт" назве за це худобою і счинить крик, що це "червона думка" й домагатиметься негайної депортації. А такий голос луною понесеться

по всій буржуазній пресі і хто знає, до чого воно дійде в майбутньому.

Ми, розуміється, не надіємося, що правителівські агенти всю цю правду розкажуть проспективним емігрантам в Європі, ми тільки кажемо, що вони повинні-б їм це розказати, щоб відтак не виходило непорозуміння. Імігранти приїждять сюди, переконуються, що не все тут погоджується з тим малюнком, що його їм представляли в Європі і починають нарікати і "червоніти". З цього виходить неприємність, навіть досить прикра.

Ми зовсім не є противниками спровадження нових імігрантів до Канади, але ми проти того, щоб їх спроваджувати сюди на біду та нужду, на побільшення рядів безробітних, на обниження заробітної платні тутешнім робітникам. Коли правителівство запрошує сюди імігрантів на фарми, то нехай не оставляє їх на "ласку божи" і компаній, але хай воно подбає, щоб забезпечити їм можливість фермерування.

ЛЕНІНІЗМ І МАРКСІЗМ.

(З доповіді т. Бухаріна на пленумі Комінтерну Молоді.)

На засіданні пленуму Виконкому Комінтерну, Молоді тов. Бухарін сказав:

"Під ленінізмом треба розуміти, перше — теорію й ідеологію робітничої класи; друге — науку про стратегію й тактику революційної боротьби; третє — організаційні принципи, що потрібні для організації сил пролетаріату й завоювання влади.

Є подекуди, навіть в наших лавах, загрозили тенденції, що ленінізм є щось принципово инше, ніж марксизм. Ми кажемо — ленінізм — це є додаток до марксизму.

Але що треба розуміти під марксизмом? Перше — марксизм, це метод вивчення капіталістичної громади, взагалі людства. Друге — під марксизмом можна розуміти суму ідей Маркса й Енгельса, (науку про концентрацію капіталу, додаткову вартість і т. ин.).

Але після смерті Маркса минуло багато років і сталося багато нового. Імпериалізм — нове явище. Боротьба пролетаріату й диктатура його — теж нове і до того найважливіше явище, що робить епоху. Ми оброблюємо, аналізуємо їх за допомогою методів марксизму і наслідки одержується теж нові.

ОДИНАЙЦЯТЬ МІЛІОНІВ.

Читаючи телеграми з Лондону, мимоволі почувався внутрішній тремтіння; почувавши, що сталася величезна, дійсно світового масштабу подія. Хочеться рівняти і думка спливає знову же на Лондоні, на 28. вересні 1864 року.

В цей день, з участю "дра Маркса", було засеовано І. Інтернаціонал, міжнародню асоціацію робітників.

Тоді, як і нині, було уричисто проклямовано боротьбу між народнього робітництва проти капіталістичного ладу.

Тепер, як і будиники І. Інтернаціоналу тоді, парада англійських і радянських профсоюзів заявляє:

"Справи знищення расових заборонів, штучних кордонів і економічний перекидок до розвитку міжнародного робітничого руху гарантована допомога робітників усього світу. Знаючи, що ця велика дасть нам силу, ми переконані, що робітники всіх країн простягнуть руки через кордони і будуть спільно боротися за своє визволення".

3 міжнародного робітничого руху

ДЕЛЕГАЦІЯ ШВЕДСЬКИХ ПРОФСПЛОК У МОСКВІ.

Дня 12. квітня до Москви прибула делегація шведських профспілок в складі 5 осіб: два представники союзу державних службовців і три — союзу робітників телеграфу і телефону. З делегатів — 2 соціал-демократи, 2 безпартійних і 1 комуніст.

В розмові з співробітниками Роста, член делегації Матіаїн, соціал-демократ, редактор профсоюзної газети, заявив: "Ми прибули до С.Р.С.Р. щоб ознайомившись з умовами праці і виробництва в С.Р.С.Р., поділитися враженнями з шведською громадською думкою. Шведське суспільство буде ознайомлене з дійсним станом в С.Р.С.Р. шляхом вміщення нами ряду статей в пресі."

Члени делегації в перший день відвідали мавзолей Леніна. Другого дня вони розпоча-

ли знайомство з профорганізаціями й фабрично-заводськими підприємствами. Делегати також мають намір вийхати в ряд міст С.Р.С.Р., зокрема до Карельської республіки, куди їх вже офіційно запрошено.

АНГЛІЙСЬКІ КОМУНІСТИ ПРОТИ РЕПРЕСІЙ В ІНДІ.

Англійська комуністична партія організувала тиждень протесту проти імперіалізму та білого терору в Індії. Орган партії опублікував жалівні відомості про умови перебування політичних в'язнів по індуських тюрмах. В тюрмах Індії тепер сидить більше 20,000 політичних в'язнів. В Бенгалі сидять у в'язниці 84 політичних в'язнів без жадних обвинувачень.

ПЕРЕМОГИ КОМУНІСТІВ.

"Іманіте" подає нові відомості про успіхи комуністів при виборах заводських рад в Німеччині. Так в промисловому районі Лінбах не було вибрано зовсім соц.-демократів в 17 радах. На 81 вибрано 75 комуністів й 6 безпартійних. В Гальській цукроварні комуністи одержали 517 голосів, реформісти — 106. В трамвайному підприємстві Дуйсбургу комуністи дістали 3 місяця, соціал-демократи — 2.

ТОВАРИШІ! Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

ЗРІСТ НЕЗАЛЕЖНОЇ ПАРТІ ПРАЦІ.

Звіт Независимої Партії Праці в Англії за рік, оголошений цим дням, відмічає сильний зріст членства. Замість 722 відділів торік, тепер є 1,028 і 10 тисяч нових членів. Звіт гостро критикує діяльність провідирів Партії Праці.

ати, в його політичній і професійній русі.

Заради в Лондоні починається ера поборювання цього розколу. 11 мільонів англійських і радянських робітників об'єднуються на платформі неохитного змагання утворити об'єднаний фронт оборони пролетаріату від навали світової буржуазії, фронт дальшої боротьби в нею за остаточне визволення.

"Робітничі класи здолає боротьбу всіх тих, хто — силою своїх реакційних змагань — підтримує розкол робітничого класу".

Однинацять мільонів робітників змусять буржуазних пошхачів з Амстердаму погодитися на негайне скликання конференції без жадних попередніх умов для вільної виміни думок

з представниками радянських профсоюзів.

В Лондоні починається процес нищення розколу в професійній русі. В об'єднаних світовій професійній русі соціал-демократи не зможуть утримати своїх позицій. Їхня сила подигала досі в тім, що вони штучно відгороджували захоплені ними робітничі маси від впливу Комуністичного Інтернаціоналу. Зі знищення цих штучних перекидок почне зникати й розкол у політичній русі пролетаріату. Але не шляхом порозуміння зі зрадниками робітничого класу, а шляхом упертої нещадної боротьби з ними, шляхом відвоювання їхніх мас під прапори компартії.

11,000,000 робітників стоять на цей шлях. В історії розгортається нова сторінка.

КРЕСОЖЕРСТВО.

Як оце нещодавно у нас відомлялося, в одному волінському воевідстві заарештовано понад півтори тисячі селян, у володимир-волинському повіті — 405, у сорохівському — 100, в луцькому — понад 100, в дубинському — понад 150, в польському — більше 2 тисяч селян.

Польські газети пояснюють ці масові арешти тим, що на 15. квітня ніби призначено було повстання українського селянства проти неспроханих ним опікунів-окупантів.

Тим часом кожному ясно, що ніякого повстання ніхто не планував і що ці масові арешти потрібні польській шляхті для якоїсь иншої мети.

Перш за все шляхта могла хотіти цими арештами викликати справді неорганізоване повстання і легко його задумати. Коли-б же українське селянство, до останньої межі роздратоване шляхетським пануванням, на що провокацію не пішло, то шляхта все-ж має відарештувати значну користь в иншому напрямкові.

Незабаром Польща мусить змінити свій сойм, бо в ньому нема трітньої більшості. А українські креси на 24 послі й сенатори на минулих виборах не дали місця ані одному полякові. І то попри нещадний виборчий терор, що дорівнювалося хіба кривавим вибором графа Бадені в старій Австрії, коли розстріляно було 19 осіб.

Отже, з масовими арештами польська шляхта заздалегідь усуває від виборчої агітації селянський український актив, щоби зміцнити чорносотенський склад майбутнього сойму польським кресівськими поміщиками.

Цей геніальний у своїй простоті передвиборчий маневр є лишею одною невеликою деталлю в цілій системі шляхетського урядування на окупованих землях, в системі, що її найкраще можна було-б назвати тільки кресожерством. Креси — річ страшна для

Жечи Посполітей. Креси, що складаються з Білоруси, Віленщини й Західної України (Галичина, Волинь, Поліся, Підлісся), — то цілий 56 проц. усієї польської території. Населення їх, що ніколи, звичайна річ, польським не було, складає 40 проц. всього населення Польщі.

"Польща не може існувати без кресів", заявив ватажок польської чорної сотні Дмовський. І шляхта дійсно силкується існувати за рахунок кресів.

Економічна її політика на кресах — отверте хижацтво. Гарячково нищаться ліси. На протязі 1½ року відібрано під оселі військових колоністів — підсудчиків, зрозуміла річ — 300 тисяч десятин землі.

В Галичині норма податків стоїть на 30 проц. вище, ніж по всій Польщі.

Українське селянство платить податку 400 мільонів, в той час, як "обшарники" поміщики лише 12 мільонів. А землі орної поміщики мають стільки-ж, скільки-ж й селяне.

Поруч цієї грабжб національного добра не менш жваво йде й грабжб національного ества кресової України.

Идучи за рецептою ще Казимира Великого шляхта намагається в першу чергу польонізувати всі міста й місточки Західної України. Всі державні посади обсаджені виключно поляками. По всіх цих містах і містечках розпинано цілі хмари польських театрів, де артисти разом зі своєю номінальною працею працюють ще в більшій мірі і на дефеанзиву.

Понад 50 процент питомих українських шкіл польонізовано цілковито.

прилюдності і їх, з тої чи иншої причепки, систематично закривають.

"Просвіти" розігнано. І, нарешті, як винеш усієї системи, скандал на всю Європу — підпольність українського університету у Львові.

І все це чиниться всімозаповодовою мільонам окупованого українського населення. Так, Польща не може існувати без кресів, але... не існувати її з кресами.

Надто це великий шматочок, щоб його пожертв, як якийсь цукерок.

Особливжб ускладнюється це завдання тим, що поруч живе й розвивається вільна, безпартійна Радянська Україна. Хай буде кресожерство польської шляхти кілька хоч. Робітники й селяне Західної України не стануть шляхтичачами й поляками, ніколи не првуть клясового й кресового зв'язку зі своїми братами на Радянській Україні.

НА РАДЯНСЬКІЙ УКРАЇНІ.

ПРЕДСТАВНИЦТВО НА ВСЕУКРАЇНСЬКІЙ І ВСЕСОЮЗНОЇ З'ЇЗДІ РАД.

Президія ВУЦВК затвердила таку норму представництва на всеукраїнській з'їзд рад: Волинь — 50 делегатів, Донбас — 32, Катеринославщина — 106, Київщина — 134, Одещина — 122, Поділля, — 87, Подпавщина — 96, Харківщина — 87, Чернігівщина — 52, Молдавія — 15.

На всеоюзний з'їзд: Волинь — 19, Донбас — 37, Катеринославщина — 39, Київщина — 51, Одещина — 36, Поділля — 30, Подпавщина — 31, Харківщина 34, Чернігівщина — 20, Молдавія — 5 делегатів.

ВІДБУДОВА МОСТІВ ЧЕРЕЗ ДНІПРО В КИЇВІ.

Відбудова великого ланцюхового моста через Дніпро в Києві закінчилася. В днях від 18. до 25. квітня відбулося випробування, а 1. травня відкрито.

Так само відбудовано Русянський міст, який польське військо зруйнувало 9. червня 1920 року разом з ланцюговим його обвалилася лише одна частина. Відбудову почато 12. вересня 1923 року і закінчено в квітні ц. р. Відкриття відбулося 23. квітня. Відбудова коштує 20 тисяч карбованців.

БУДУВАННЯ НОВОГО ЗАЛІЗНИЧОГО МОСТА ЧЕРЕЗ ДНІПРО.

В Києві рішено будувати через Дніпро новий залізничний міст на лінії Дарниця. Є це головна лінія, що лунить Київ з Курском, Московю, Харковом, та Союзом Радянських Республік взагалі. Височин моста від води буде 10 метрів.

Відновляйте передплату на "Укр. Роб. Вісті"!